

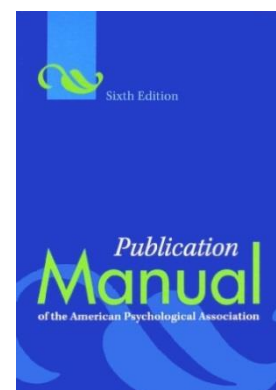
Literatuurreferenties volgens de APA-richtlijnen

Introductie: APA-richtlijnen

In een vakinhoudelijke tekst zoals een scriptie verwijst je gewoonlijk naar het werk van andere auteurs of onderzoekers. Hiermee laat je zien hoe jouw ideeën passen binnen de huidige kennis van het vakgebied. Voor de lezer van jouw tekst is het gewenst om deze bronnen (boeken, artikelen, onderzoeksrapporten, websites e.d.) gemakkelijk terug te kunnen vinden. Voor vakliteratuur bestaan er verschillende manieren om bronnen te vermelden.

Het is ondoenlijk om in je tekst of in een voetnoot steeds de volledige bronvermelding van een boek, artikel e.d. te vermelden. Daarom gebruik je in je tekst verwijzingen naar een literatuurlijst. Een verwijzing in de tekst bevat gewoonlijk de naam van de auteur(s), het jaartal van de publicatie en eventueel een paginanummer. Achter in je scriptie of artikel is dan in een literatuurlijst op alfabetische volgorde van auteursnamen, de volledige bronvermelding terug te vinden.

Voor vakliteratuur bestaan er verschillende manieren om bronnen te vermelden. Hieronder zetten we die van de American Psychological Association (APA) uiteen; de zogeheten APA-richtlijnen. APA heeft regels opgesteld voor zowel de verwijzing in de tekst als de wijze waarop je een bronvermelding weergeeft in de literatuurlijst. Aan deze richtlijnen hebben we hieronder informatie toegevoegd voor online documenten (onder 'DOI-nummers'). Aan het eind van dit document stippen we nog twee andere methoden voor literatuurverwijzing aan.

1. APA-regels voor verwijzingen in de tekst

Hierboven gaven we al aan dat je in de tekst die je schrijft naar andere bronnen kunt verwijzen door de na(a)m(en) van de desbetreffende auteurs te vermelden gevolgd door het jaartal van publicatie van hun boek of artikel en eventueel een paginanummer. Veel publicaties zijn geschreven door meer dan één auteur. In de APA-richtlijnen zijn regels opgesteld hoe je hiermee moet omgaan (zie hieronder onder ‘Aantal auteurs’). Er zijn ook richtlijnen opgesteld voor wat je moet doen als verschillende auteurs dezelfde achternaam hebben of wat te doen als er in een rapport van een onderzoeksinstituut geen namen van auteurs zijn terug te vinden (hieronder: ‘Afwijkingen m.b.t. auteursnamen’). En wat te doen als een jaar van publicatie ontbreekt (zie ‘Afwijkingen m.b.t. jaartallen’)? Verder vind je in deze paragraaf informatie over indirecte verwijzingen, het aanhalen van citaten en verwijzingen naar websites.

Aantal auteurs

Afhankelijk van de opbouw van een zin, kun je de naam van een auteur in de zin noemen en het jaartal tussen ronde haakjes plaatsen, of je kunt er naar verwijzen door de zowel naam van de auteur als het jaartal in zijn geheel tussen ronde haakjes te plaatsen (gescheiden door een komma):

- De Lange (2014) concludeert dat merkenbeleid bij MKB-bedrijven vaak niet op directieniveau is belegd.
- Uit onderzoek (De Lange, 2014) blijkt dat merkenbeleid bij MKB-bedrijven vaak niet op directieniveau is belegd.

Gebruik bij verwijzingen *nooit* voorletters, functieaanduidingen (zoals ‘professor’ of ‘hoogleraar’) of geslachtsaanduidingen (zoals ‘de onderzoekster’). Let er op dat in een verwijzing het eerste deel van een tussenvoegsel met een hoofdletter wordt geschreven (De Lange, Van der Vlist, Van Voorst tot Voorst).

Bij *twee auteurs* noem je in de verwijzing beide auteurs. Als beide namen tussen ronde haakjes staan, dan gebruik je in plaats van het voegwoord ‘en’ het ampersandteken:

- Op basis van een onderzoek in de keramische industrie hebben Chiva en Alegre (2009) vijf dimensies van designmanagement benoemd.
- Op basis van een onderzoek in de keramische industrie zijn vijf dimensies van designmanagement benoemd (Chiva & Alegre, 2009).

In Engelse teksten gebruik je bij verwijzingen in de tekst het voegwoord ‘and’ en als de verwijzing tussen ronde haakjes staat, net als in het Nederlands, het ampersandteken.

Bij *drie*, *vier* of *vijf auteurs* gelden de volgende regels. Als je de verwijzing naar deze bron voor het eerst in je tekst gebruikt, vermeld je de achternamen van alle auteurs:

- Fombrun, Gardberg en Sever (2000) beschreven voor het eerst zes factoren die de reputatie van een organisatie bepalen.
- Aan het begin van deze eeuw werden voor het eerst zes factoren beschreven die de reputatie van een organisatie bepalen (Fombrun, Gardberg & Sever, 2000).

In Engelse teksten gebruik je bij opsommingen van meer dan twee auteurs een komma voor het voegwoord 'and' en voor het ampersandteken:

- Fombrun, Gardberg, and Sever (2000) describe...
- ... that determine the reputation of an organisation (Fombrun, Gardberg, & Sever, 2000).

Bij een volgende verwijzing vermeld je bij drie, vier of vijf auteurs alleen de naam van de eerste auteur gevolgd door 'et al.' (dit is een afkorting van de Latijnse uitdrukking 'et alii' en betekent 'en anderen'):

- Fombrun et al. (2000) hebben de zes reputatiefactoren destijds vastgesteld op basis van desk research, vragenlijstonderzoeken en focusgroepen.
- De zes reputatiefactoren zijn destijds vastgesteld op basis van desk research, vragenlijstonderzoeken en focusgroepen (Fombrun et al., 2000).

Bij *zes of meer auteurs* gebruik je bij de eerste verwijzing in je tekst al de afkorting 'et al'.

Afwijkingen m.b.t. auteursnamen

Verschillende auteurs kunnen *dezelfde achternaam* hebben. Jansen en De Vries zijn in Nederland bijvoorbeeld veel voorkomende achternamen. Als je verwijst naar twee verschillende auteurs (T. Jansen en V. Jansen), dan gebruik je zelfs bij verschillende jaartallen de voorletter van alleen de *eerstgenoemde* auteur:

- T. Jansen (2013) heeft onderzoek verricht naar het effect van wachttijden op klanttevredenheid.
- Voor een verdere interpretatie van deze resultaten verwijzen we naar T. Jansen en Jansen (2011) en V. Jansen (2012).

Merk op dat in het tweede voorbeeld bij de eerste verwijzing alleen de voorletter van de eerstgenoemde auteur wordt vermeld.

Van onderzoeksinstituten verschijnen rapportages vaak op naam van het instituut; de na(a)m(en) van de auteur(s) is/zijn dan weggelaten. Je kunt dan de naam van het instituut als verwijzing gebruiken. Bij een vervolgv verwijzing kan je de afkorting van de naam van het instituut gebruiken (mits er een afkorting voor de naam is). De eerste en de vervolgv verwijzing zien er dan als volgt uit:

- Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS, 2011) heeft berekend dat...
- Op grond van data over het consumentenvertrouwen constateert het CBS (2009) dat...

Let er op dat je de afkorting bij de eerste verwijzing tussen de ronde haakjes plaatst, vóór het jaartal. Als de eerste verwijzing in zijn geheel tussen ronde haakjes staat, wordt de afkorting van de instituutsnaam tussen vierkante haakjes geschreven:

- Op grond van berekeningen is vastgesteld dat het consumentenvertrouwen een goede voorspeller is van de conjunctuur (Centraal Bureau voor de Statistiek [CBS], 2013).

Bij sommige bronnen is de *auteur noch een onderzoeksinstituut te achterhalen*. In dit geval kan je in de verwijzing de titel van het boek of het tijdschrift zetten plus het jaartal (let op: bij een *tijdschrift* vermeld je de titel van het tijdschrift en niet de titel van het artikel). Let er op dat je de titel van een boek en die van een tijdschrift altijd cursief weergeeft:

- Volgens het woordenboek moeten we onder merk verstaan ‘alle soorten tekens die de waren van een onderneming onderscheiden van andermans producten’ (*Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal*, 2014).

Soms ontbreekt elke verwijzing naar een naam van een auteur of titel van een boek of tijdschrift. In de verwijzing geef je dan als naam op: ‘Anoniem’ (Engels: ‘Anonymous’). In de literatuurlijst gebruik je dan dezelfde aanduiding in plaats van een auteursnaam.

- Onderzoek toont aan dat door de groei van internetverkopen de concentratie van fysieke winkels in bepaalde gebieden toeneemt (Anoniem, 2013).

Als je tussen haakjes naar *meerdere bronnen* verwijst, gebruik je bij dezelfde auteur(s) tussen de jaartallen een komma als scheidingsteken, en bij meerdere auteurs een puntkomma als scheidingsteken (NB: zet de verwijzingen in chronologische volgorde):

- Diverse onderzoeken tonen aan dat merkgeoriënteerde bedrijven hogere winstcijfers laten zien (Park & Smith, 2001, 2003; Melin et al., 2005; Grewal, 2010).

Afwijkingen m.b.t. jaartallen

Sommige auteurs hebben *meer dan één publicatie per jaar* op hun naam staan. Als je naar deze publicaties verwijst, dan schiet alleen de vermelding van de achternaam en het jaartal te kort (omdat zo'n verwijzing dan naar meerdere publicaties uit hetzelfde jaar kan verwijzen). Daarom wordt er in dit soort gevallen een letter aan het jaartal toegevoegd, die dan ook in de literatuurlijst achter het jaartal wordt vermeld:

- De Lange (2014a, 2014b) komt in twee onderzoeken tot dezelfde conclusie.

Bij sommige bronnen is *het jaartal niet te achterhalen*. Als dit het geval is dan gebruik je 'z.j.' ('zonder jaartal') in plaats van het jaartal:

- Hamilton (z.j.) heeft een model ontwikkeld dat...

In plaats van 'z.j.' wordt soms ook 's.a.' ('sine anno'; zonder opgave van jaar) of 's.d.' ('sine dato'; zonder opgave van datum) gebruikt. In het Engels is het gebruikelijk de afkorting 'n.d.' ('no date') te gebruiken. Als de tekst nog niet is gepubliceerd, zet dan in plaats van het jaartal bij boeken 'in druk' (Engels: 'in press') en bij artikelen 'te verschijnen' (Engels: 'forthcoming') tussen ronde haakjes.

DOI-nummers

Voor artikelen die nog niet 'hard copy' zijn gepubliceerd, wordt de lezer voor een referentie naar het artikel vaak gewezen op het zogeheten DOI-nummer (dat staat voor 'digital object identifier'). Elk digitaal document kan een uniek DOI-nummer krijgen die in een centrale databank van de International DOI Foundation wordt opgeslagen. Daardoor blijft het document op internet terug te vinden, zelfs als het internetadres verandert.

Een voorbeeld van een DOI-nummer is 10.1509/jm.11.0528:

- 10.1509 verwijst naar de databank van de uitgever (in dit geval de American Marketing Association);
- /jm verwijst naar de titel van het tijdschrift (in dit geval het Journal of Marketing)
- 11.0528 verwijst naar het specifieke artikel.

Als je de link <http://dx.doi.org/10.1509/jm.11.0528> volgt, dan kom je bij het volgende artikel uit:

Schulze, C., Schöler, L., & Skiera, B. (2014). Not all fun and games: Viral marketing for utilitarian products. *Journal of Marketing*, (78)1, 1-19.

Het voordeel van het DOI-systeem is dat, als de locatie van een bron op internet wijzigt, verwijzingen naar die bron niet aangepast hoeven te worden. De uitgever moet dan alleen in de centrale DOI-database de verwijzing aanpassen.

Ten slotte is het mogelijk (en soms zelfs gewenst) om naar een specifiek deel van een bron te verwijzen (een pagina, hoofdstuk, tabel of figuur). Je kunt dit achter het jaartal vermelden, waarbij alleen bij een verwijzing naar een pagina een afkorting wordt gebruikt: 'p.' als je verwijst naar één specifieke pagina, en 'pp.' als je naar een range van pagina's verwijst:

- Leenheer (2014, p. 6) vond voor het eerst...
- Leenheer (2014, pp. 6-12) vond voor het eerst...
- Leenheer (2014, hoofdstuk 2) vond voor het eerst...
- Zie Leenheer (2014, figuur 2.1).
- Zie Leenheer (2014, tabel 2.3).

Indirecte verwijzingen

Soms is het lastig een *oorspronkelijk werk* terug te vinden, maar wordt er wel door anderen naar verwezen. Je kunt een indirecte verwijzing als volgt in je tekst aangeven (resp. een Nederlands- en een Engelstalig voorbeeld):

- Kramer (in Kumar, 2008) stelde significant verschillen vast tussen...
- Kramer (as cited in Kumar, 2008) determined significant differences between...

Citaten

Bij het aanhalen van een andere auteur kan het gewenst zijn dat je hem of haar letterlijk citeert. Dat is toegestaan, mits je dit duidelijk aangeeft. Als een citaat minder dan 40 woorden lang is, moet je het gewoon in je tekst verwerken. Het citaat plaats je dan tussen *dubbele* aanhalingstekens. Het is hier gebruikelijk naar het specifieke deel van de bron te verwijzen (i.e. het paginanummer). Bijvoorbeeld:

- Brandmeyer (1999) beschrijft de functie van het merk als volgt: "Merkartikelen zijn bedoeld om een band van vertrouwen te scheppen in de ontmoeting tussen producent en klant" (p. 19).

Citaten langer dan 40 woorden kennen een aparte alinea-indeling (tekst links en rechts 0,5 cm laten inspringen met een witregel er voor en na). Vanwege de aparte opmaak laten we de dubbele aanhalingstekens hier achterwege. De verwijzing naar het paginanummer komt na de punt. Je kunt overigens niet-relevant geachte delen uit het citaat weglaten en deze vervangen door drie punten tussen ronde haakjes (...).

Brandmeyer (1999) weidde als eerste een passage aan het gewoontegedrag van consumenten:

De mens is over het algemeen een slaaf van zijn gewoonten. Het merk als een over een lange periode onveranderlijke *Gestalt* komt hem daarin tegemoet. Het

zou zelfs kunnen zijn dat het merk zijn uitvinding te danken heeft aan het inzicht dat de mens vanuit een soort instinct een voortdurend zichzelf reproducerend product op prijs stelt dat op zijn zintuigen werkt. (p. 32)

Websites

Verwijzingen naar content van websites worden gewoonlijk door middel van voetnoten weergegeven. Vermeld in de voetnoot de volledige URL (niet per definitie de URL van de 'home page' van de desbetreffende website). Omdat websites regelmatig kunnen veranderen, is het gewenst dat je achter de URL tussen ronde haakjes zet: 'ge raadpleegd op' gevolgd door de datum (Engels: 'accessed on' of 'retrieved'):

<http://www.eurib.net/literatuurreferenties-apa-richtlijnen> (ge raadpleegd op 4 april 2017).

Indien je de door jou geschreven tekst digitaal verspreid (bijvoorbeeld als PDF), dan kun je overwegen de URL's van verwijzingen naar websites 'clickable' te maken. Mocht een lezer de specifieke webpagina niet meer kunnen vinden (omdat deze niet meer bestaat of omdat de URL is veranderd), dan kan hij/zij altijd nog een poging doen door middel van bijvoorbeeld 'Internet Archive Wayback Machine' (<http://archive.org/web>).

2. APA-regels voor het opstellen van de literatuurlijst

Aan het einde van de door jou geschreven tekst moet je een lijst opnemen waarin de lezer alle bronnen van de verwijzingen terug kan vinden; de zogeheten *literatuurlijst* (Engels: 'references'). Alle bronnen (artikelen en boeken) worden in één lijst opgenomen. Het is dus niet de bedoeling dat je een aparte lijst maakt voor artikelen en boeken. Elke referentie begint met de achternaam van de op het boek of in het artikel vermelde *eerstgenoemde* auteur. Vervolgens moet je alle referenties op alfabetische volgorde zetten. Om er een overzichtelijk geheel van te houden is het aan te raden de alinea-opmaak bij elke referentie te laten inspringen (door bij Word onder 'alinea' en 'speciaal' de optie 'verkeerd-om' te kiezen: '1 cm.'). Een referentie voor een boek ziet er dan bijvoorbeeld als volgt uit:

Kapferer, J. N., & Bastien, V. (2009). *The luxury strategy: Break the rules of marketing to build luxury brands*. London, U.K.: Kogan Page.

Een referentie is opgebouwd uit de volgende onderdelen:

- Naam of namen van de auteurs (met voorletters gescheiden door spaties; voor de achternaam van de laatstgenoemde auteur staat een ampersand);
- Jaartal tussen ronde haakjes (gevolgd door een punt);

- Titel van de publicatie (artikel of het boek) (afgesloten met een punt);
- Informatie over de uitgever.

Ten aanzien van de vermelding van de titel gelden andere regels voor boeken dan voor artikelen, maar daarover later meer.

Regels voor weergave van auteursnamen

Allereerst gaat het er om de referenties in alfabetische volgorde te zetten. Daarbij let je zoals gezegd op de achternaam van de eerste auteur. Bij twee dezelfde achternamen rangschik je op de voorletters van de eerste auteur; 'Meyer, A.' wordt dus genoemd vóór 'Meyer, L.'. Als twee of meer auteurs dezelfde achternaam hebben en ook dezelfde voorletter, wordt achter de voorletter de voornaam tussen vierkante haakjes gezet.

Voor namen die deels hetzelfde zijn, geldt 'nothing precedes something' ('niets komt vóór iets'). In de lijst komt de naam Brown dus te staan vóór de naam Browning. Let er op dat tussenvoegsels (als in de verwijzing De Lange) in de literatuurlijst ná de voorletters worden vermeld: Lange, J. de (let op: het tussenvoegsel begint hier met een kleine letter).

Publicaties van dezelfde auteur(s) worden in chronologische volgorde vermeld, dus gerangschikt op jaar van publicatie. Hieruit volgt ook de regel dat bij meerdere publicaties in één jaar (bij de verwijzingen in de tekst aangeduid door letters achter het jaartal te zetten), dit ook in chronologische volgorde geplaatst moet worden. Bijvoorbeeld:

Lange, J. de (2013a). __

Lange, J. de (2013b). __

Lange, J. de (2013c). __

Als één auteur zowel werk op zijn/ haar eigen naam heeft staan en werk op meerdere namen waarbij hij/ zij de eerste auteur is, dan vermeld je eerst de publicaties die alleen op zijn/ haar naam staan. Bij verschillende tweede auteurs, rangschik je op alfabetische volgorde van de tweede auteur.

Als je naar een rapport van een instituut verwijst waarop geen namen van auteurs staan, dan neem je de referentie op onder de volledige naam van het instituut:

Centraal Bureau voor de Statistiek (2009). Het effect van consumentenvertrouwen op de Nederlandse conjunctuur. Heerlen: uitgave CBS.

Regels voor titels van de publicatie

Titels van boeken worden cursief weergegeven; zie het voorbeeld hierboven van Kapferer en Bastien (2009). Merk op dat de ondertitel wordt weergegeven na een dubbele punt (in het Engels begint het daarop volgende woord met een hoofdletter, in het Nederlands met een kleine letter). Bij tijdschriften wordt de titel van het tijdschrift cursief weergegeven, alsmede het volumenummer. De titel van een artikel wordt niet cursief weergegeven. Ter illustratie:

Kumar, V., Petersen, J. A., & Leone, R. P. (2013). Defining, measuring, and managing business reference value. *Journal of Marketing*, 77(1), 68-86.

Sommige boeken zijn onder redactie tot stand gekomen, waarbij de hoofdstukken zijn geschreven door verschillende auteurs. Als je naar het boek in zijn geheel verwijst, doe je dat als volgt:

Partington, D. (ed.) (2002). *Essential skills for management research*. London, U.K.: Sage Publications.

De redactie van dit boek wordt gevormd door één persoon; bij meerdere auteurs staat er in plaats van 'ed.' de afkorting 'eds.' (in het Nederlands 'red.' naar 'redactie', zowel voor één als meerdere redacteuren). Als je bij een geredigeerd boek naar een hoofdstuk verwijst, doe je dat als volgt:

James, K., & Vinnicombe, S. (2002). Acknowledging the individual in the researcher. In D. Partington (ed.), *Essential skills for management research* (pp. 84-98). London, U.K.: Sage Publications.

Ten slotte: als een boek of artikel is geschreven in een vreemde taal (anders dan Engels), verdient het de voorkeur direct achter de oorspronkelijke titel een naar het Engels of Nederlands vertaalde titel te vermelden. Deze vertaalde titel zet je niet-cursief tussen vierkante haakjes.

Informatie over de uitgever

Bij een boek bestaat de informatie over de uitgever uit een vermelding van de plaats waar de uitgever is gevestigd en de naam van de uitgever. Vermeld altijd eerst de plaats waar de uitgever is gevestigd, gevolgd door het land. Als er meerdere plaatsen in een boek staan, vermeld dan de eerstgenoemde plaats. Bij plaatsen in de U.S.A. is het gebruikelijk de afkorting van de staat er bij te vermelden (zonder punten, in hoofdletters). Ter illustratie:

- Lexington, MA: Lexington Books.
- London, U.K.: MacMillan Press.

- New York, NY: McGraw-Hill.
- Pretoria, South Africa: Unisa Publishers.
- Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.

Bij een Nederlandstalige publicatie kun je de landsaanduiding voor Nederland weglaten.

Bij tijdschriften vermeld je de naam van het tijdschrift (cursief), gevolgd door het volumenummer (i.e. het jaargangnummer) (ook cursief), het issue-nummer tussen ronde haakjes en de paginanummers. Zoals in het eerder gegeven voorbeeld:

Kumar, V., Petersen, J. A., & Leone, R. P. (2013). Defining, measuring, and managing business reference value. *Journal of Marketing*, 77(1), 68-86.

Bij sommige tijdschriften lopen per jaar de paginanummers over issues door; dan wordt het issue-nummer gewoonlijk weggelaten. Zoals bij verwijzingen naar het *Journal of Consumer Research*:

Brown, S., McDonagh, P., & Shultz II, C. J. (2013). Titanic: Consuming the myths and meanings of an ambiguous brand. *Journal of Consumer Research*, 40, 595-614.

3. Ten slotte

Naast de APA-stijl voor literatuurverwijzingen is er een andere die er veel op lijkt, namelijk de *Harvard-stijl* (deze werkt ook in de tekst met verwijzingen volgens het zogeheten 'name-year system'). Je herkent de Harvard-stijl aan het gegeven dat bij verwijzingen in de tekst geen komma's worden gebruikt tussen de auteursnamen en het jaartal. In de literatuurlijst staan de jaartallen niet tussen ronde haakjes en wordt bij de informatie over de uitgever eerst de naam van de uitgever vermeld en daarna pas de plaatsnaam. Daarnaast zijn er nog diverse detailverschillen tussen de APA- en de Harvardstijl.

Een geheel andere manier van het gebruik van verwijzingen, is de *Vancouver-stijl*. Dit is een zogeheten 'citation-sequence system'. In de tekst worden dan bij verwijzingen geen namen en jaartallen vermeld, maar cijfers tussen ronde of vierkante haakjes. Deze cijfers verwijzen naar een literatuurlijst die chronologisch (in plaats van alfabetisch) is samengesteld. Dit verwijzingsstelsel lijkt sterk op het gebruik van eindnoten. In de referenties staat het jaartal niet bij de auteursnamen, maar bij de titel van het tijdschrift of bij de gegevens van de uitgever van het boek. Ter illustratie een voorbeeld in de Vancouver-stijl dat verwijst naar een artikel en een boek:

1. Kumar V, Petersen JA, Leone RP. Defining, measuring, and managing business reference value. *Journal of Marketing* 2013; 77; 1; 68-86.
2. Kapferer JN, Bastien V. *The luxury strategy: Break the rules of marketing to build luxury brands*. London, U.K.: Kogan Page; 2009.

Niet-wetenschappers geven vaak de voorkeur aan de Vancouver-stijl omdat de verwijzingen in de tekst de lezer minder afleiden.

Ten slotte: het gaat er om dat je een methode kiest die je zelf prettig vindt werken. Je kunt daarbij afwijken van de APA-, Harvard of Vancouver-stijl. Bij EURIB werken we met een iets zakelijker ogende-versie van de APA-stijl. Bij verwijzingen in de tekst gebruiken we in plaats van de ampersand het voegwoord 'en', en laten we de komma als scheidingsteken tussen de namen van de auteurs en het jaartal weg. Een referentie ziet er bij ons als volgt uit:

Trudel, R., Argo, J.J. (2013), The effect of product size and form distortion on consumer recycling behavior. *Journal of Consumer Research*, vol.40, no.4, p.632-643.

Meest belangrijk is dat je een methode consequent toepast en dat deze niet tot verwarring bij de lezer kan leiden.

Referentie(s)

American Psychological Association (2010), [Publication manual of the American Psychological Association](#). American Psychological Association, Washington, DC.

© 2017 EURIB (www.eurib.net)